

Časopis ZŠ hrdinu Janka Čmelíka

O Á Z A

Číslo 19, december 2017

Napísala Dejna Domoniová, 7.1

Bola to jedna zázračná noc, v ktorej sa naša škola zmenila na jeden veľký, pestrý rozprávkový svet.

Neboli v tom rozprávkovom svete žiaci našej školy, ale hrdinovia z rôznych, pekných rozprávok. Boli tu princezné, kráľovné, rytieri, strašidlá a hrdinovia zo zázračných rozprávok, ktoré sme čítali ako malí. Všetkým nám bolo veľmi pekne, lebo sme súťažili o najkrajšie kostýmy a najkrajšie rozprávkové plagáty. Hrali sme sa rôzne hry, ktoré všetkým boli zaujímavé. V tú noc sme sa všetci spolu kamarátili a fotografovali. Zažili sme niečo prekrásne.

Keď sa táto čarovná, rozprávková udalosť skončila v našej škole, všetci hrdinovia sa znovu zmenili na žiakov. Všetci súhlasili, že tá noc bola čarovná a že si ju dlho budeme pamätať.

Nazdám sa, že i našim prvákom škola bude rozprávkový svet plný zábavy.

ROZPRÁVKOVÝ SVET
V ŠKOLE

Milí čitatelia!

Čo je v tejto Oáze?

Dostáva sa Vám do rúk
19. číslo školského časopisu Oáza.
V časopise si môžete prečítať pravidelné rubriky, najkrajšie práce, ktoré vytvárate na vyučovacích hodinách, Vaše úspechy, hádanky a zaujímavé príspevky.
Dúfame, že Vás poteší.

REDAKCIA

Vydáva:

ZŠ hrdinu Janka Čmelíka

Zodpovedný redaktor:

Janko Havran

Jazyková redaktorka:

Jarmilka Dolinajová

Grafická úprava:

Ján Havran

Jarmilka Dolinajová

ROZPRÁVKOVÝ SVET V ŠKOLE	2
STRETNUTIE SO SPISOVATEĽMI	
ZO SLOVENSKA	4
KLÚČ JE V KNIHÁCH!	5
ŠKOLSKÁ KNIŽNICA	6
CESTA DO NEMECKA	7
UŽ JESEŇ PRICHODÍ...	8
BUDE ZIMA, BUDE MRÁZ	9
BÁJKA	10
MÔJ DOMOV	11
VÝVARNÁ TVORBA ŽIAKOV	12
A KAD SE TIKVA POKONDIRI ONDA	14
DETSKÝ TÝŽDEŇ	15
ZLATIBOR	16
VLADISLAV GUBEČKA	17
IX. SEMINÁR PRE ŽIAKOV	
ZÁKLADNÝCH ŠKÔL	18
MAKOVIČKA	19
TÁBOR NA SLOVENSKU	20
MATURITNÁ EXKURZIA	22
ČÍM BUDEŠ?	23
REDAKTORKY ČASOPISU OÁZA	24
POUČKY ZO SLOVENČINY	25
PRE NAJMLADŠÍCH	26
SLOVENSKO	27

Redaktori:

Ela Faragová, Jana Opavská, Andrea Opavská, Dejna Domoniová, Jana Ušjaková, Ilona Valentová, Jana Jašová, Aňa Gubečková, Kristína Víziová, Andrej Simendić, Michaela Hricová, Ivana Šagová, Lea Kišová, Andrea Vestegová, Katarína Gubečková, Klára Filipová, Mia Verešová, Ema Verešová, Dário Kukučka, Jana Kováčová, Toni Ruman, Emília Faragová a Klára Fitošová.

Na prvej strane:

Pán Miroslav Demák a víťaz súťaže Čo dokáže pekné slovo, Andrej Simendić.

Na poslednej strane: Prehľad udalostí v prvom polroku 2017/2018.

Navštívte nás: www.hjcmelik.edu.rs

KULTÚRA

Napísali Ela Faragová a Jana Opavská, 7.1

STRETNUTIE SO SPISOVATEĽMI ZO SLOVENSKA, ČLENMI KLUBU NEZÁVISLÝCH SPISOVATEĽOV

Dňa 23. októbra navštívili ZŠ h. Janka Čmelíka slovenskí spisovatelia Rút Lichnerová, Milan Richter, Erik Ondrejička, Martin Prebudila a Miroslav Demák.

Prvý sa nám prihovoral slovenský vojvodinský spisovateľ pre deti, Miroslav Demák, ktorý sa narodil v Starej Pazove. Dnes žije na Slovensku. Je nositeľom Medzinárodnej ceny Anny Frankovej, ktorá sa udeľuje autorom za mimoriadne dosahy v literatúre pre deti.

Najprv nás zoznámil s prítomnými spisovateľmi. Všetci boli veľmi milí a usmíati. Každý z nich povedal niečo o sebe a prečítal nám úryvky z vlastnej tvorby.

Potom sme mali kvíz, v ktorom sa nás opýtali, či sme si zapamätali ich mená. Martin Valent správne odpovedal na položené otázky a za odmenu dostal knižnú odmenu. Pán Miroslav Demák trochu žartoval s nami a povedal, aby k nemu prišiel najnižší žiak. Boris Barnák prišiel k nemu a pán Demák mu daroval tiež jeho veľmi peknú knihu Husle.

Spisovatelia sa v rozhovore so žiakmi dozvedeli, že naši žiaci poznajú literárnu tvorbu Miroslava Demáka a Martina Prebudilu, ktorú čítajú v piatom ročníku.

Pre nás bola veľká česť zoznámiť sa so známymi slovenskými spisovateľmi a tešíme sa novému stretnutiu s nimi.

Napísala Michaela Hricová, 6.1

KLÚČ JE V KNIHÁCH!

Knižný veľtrh v Belehrade sme navštívili dňa 27. októbra, a preto som bola prešťaťná. Nemecko, Švajčiarsko, Lihtenštajn a Austrália boli čestnými hosťmi tohto veľtrhu kníh.

Mám veľmi rada knihy. Radšej by som prečítala jednu peknú knihu ako sedela pred počítačom. Cieľ tohto veľtrhu kníh bol, aby sme si vyhládali nejakú knihu, ktorú budeme milovať a budeme šťastní, že sme si ju kúpili. Niektoré deti vôbec nemajú radi knihy. Odporúčam im, aby šli na taký veľtrh.

Na tomto veľtrhu boli prekrásne knihy aj pre deti aj pre dospelých. Každý, kto prišiel, našiel aspoň jednu knihu a vedel, že je to kniha práve pre neho. Vždy sú knihy, ktoré sa najviac ľúbia.

62. MEDZINÁRODNÝ KNIŽNÝ VEĽTRH V BELEHRADĚ

Veľtrh kníh má za úlohu ukázať nám, že sú knihy bohatstvo. Kniha nás obohacuje. Môže nám zväčšiť slovnú zásobu, naučiť nás niečo nové. Niekedy môžeme v knihách spoznať seba a môže nám byť jediná, ktorá nás bude rozumieť. Najlepšie sú take knihy, v ktorých sa môžeme nájsť, a tie často najviac ľúbime. Na veľtrhu kníh si také knihy nájdeme. Preto som ja vždy šťastná, keď idem niekde, kde sú knihy. Šťastná som, kým čítam knihu a verím, že sú šťastní aj ostatní, ktorí išli so mnou.

To, že som išla na veľtrh kníh, mi bolo niečo najkrajšie čo som zažila.

ŠKOLSKÁ KNIŽNICA ČO BY STE SI MALI PREČÍTAŤ?

Jasně!

Vždy.

MÁTE ČAS NA TIETO
KNIHY?

Áno, prosím!

Áno.

Žijem teraz.

Napísal Andrej Simendić, 7.2

V Srbsku máme literárnu súťaž
Čo dokáže pekné slovo pre žiakov
základných a stredných škôl.

V kategórii žiakov základných škôl od 5. do
8. ročníka porota ocenila 2. cenou Andreja
Simendića zo Starej Pazovy.

Andrejovi srdečne blahoželáme.

CESTA DO NEMECKA

Výučba sa začala v škole a ja si ešte spomínam na moje cestovanie do Nemecka.

Rodičia ma vypravovali do autobusa a na poslednej autobusovej zastávke ma mal dočkať strýko. Mala to byť dlhá a nudná cesta. A aj bola do momenta, kým ma na prvej benzínovej pumpe nenechal autobus. Stál som bezmocný na ceste, keď sa zrazu vedľa mňa zastavilo auto a chlapík mi mávol, aby som nastúpil. Dlhú sme cestovali. Chcel som mu vysvetliť, kam cestujem, ale nedarilo sa mi to. Zrazu sme sa dostali do Rumunska a tu ma nechal. Pochopil som, že chlapík počas cestovania hovoril po rumunsky. Nerozumel som ho, lebo nikdy predtým som nemal styk s Rumunmi.

Smutný som pešo pokračoval ďalej a ocitol som sa na železničnej stanici. Bol som veľmi vyčerpaný. Vošiel som do jedného nákladového vozňa a zaspal som. Koľko dlho som spal, ani neviem. Zobudili ma železničari. Aj oni sa rozprávali ešte nezrozumiteľnejším jazykom ako chlapík z Rumunska.

Jeden človek neustále opakoval slovo: „Ištvan.“ A bil sa do prs. Vtedy som pochopil, že sa oni rozprávajú po maďarsky. Maďarský jazyk som dotedy nikdy nepočul, iba som vedel toľko, že patrí do ugrofínskej skupiny jazykov. Ale to mi vôbec nepomohlo. Železničari mi dali do rúk mapu Európy a ja som im ukázal, kam sa chcem dostať. Ukázali mi, ktorým smerom mám ísť. Cesta bola veľmi náročná. Bol som smädný a hladný, ale nevedel som nikomu vysvetliť, čo chcem. Chodil som dlho a v jednej chvíli som sa iba zrútil do trávy. Prebudil ma milý ženský hlas. Konečne som niekomu rozumel. Dievča sa mi prihovarilo milozvučnou slovenčinou. Vtedy som bol najšťastnejším chlapcom, lebo som pochopil, že som na Slovensku, kde všetkým budem rozumieť. Keď som sa najedol, napil som sa vody, oddýchol som si a rýchlo som vyhľadal kníhkupectvo. Kúpil som si slovníky: Slovensko-rumunský, Slovensko-maďarský a Slovensko-nemecký. Kým som stál pri pokladnici, pochopil som, že sa môj vzťah ku jazykom celkom zmenil. Pochopil som, že poznať mnoho jazykov, je veľké bohatstvo. Od toho momentu v rukách držal som slovníky a nie mobil, a bolo mi omnoho ľahšie. Keď som prišiel do Nemecka vynašiel som sa, lebo germanské jazyky mi neboli celkom neznáme. Vedomosti zo školy a slovníky ma priviedli k strýkovi.

Táto cesta ma zmenila na avanduristu a zmenila aj môj vzťah k jazykom.

JESEŇ V MOJOM KRAJI

Napísal Mário Ďurčík, 4.1

Jeseň v mojom kraji je veľmi pekná, pretože je vyfarbená rozličnými farbami, červenou, hnedou, oranžovou a žltou.

Parky sú plné opadujúcich listov. Počasie je teplé a daždivé. Noci a rána sú chladné. Na poli sa láme kukurica, vyberá sa cukrová repa, sadí sa žito, okopáva sa humno, vnášajú sa kvety do izieb.

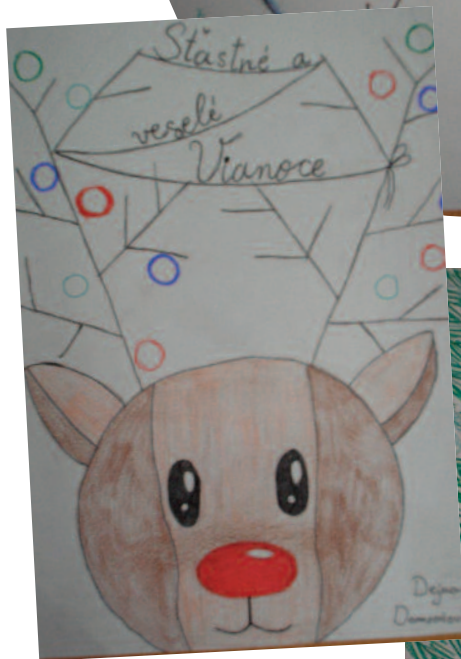
Mne sa páči jeseň, lebo sa vždy niečo robí po dvore. Rád pomáham svojim rodičom v tých prácach.

UŽ JESEŇ PRICHODÍ, DROBNÉ LÍSTIE PADÁ DO VODIČKY

Teodora Rybárska- Dvornická, 4.1

BUDE ZIMA, BUDE MRÁZ

Napísala Jana
Opavská, 7.1

DEDO MRÁZ

Cez okno sa pozeráš,
kedy príde Dedo Mráz?
V tú noc, keď všetci spia,
vtedy Dedo Mráz zjaví sa.

Čakám, kedy príde on,
kedy navštívi aj môj dom?
Biely, tučný, červený,
prináša darčeky.

Ráno, keď sa zobudím,
a hľa! Čo uvidím?
Veľké, malé, farebné,
dal nám dary vianočné!

Napísala Ela Faragová, 7.1

VIANOCE

Vianoce sú krásne dni,
ktoré nám každý rok,
skrášlia decembrové dni.

Keď spadne prvý sneh,
deti sa hrajú a zabávajú.
Príde Dedo Mráz,
deti ho milujú zas.

Porozdáva darčeky
pod vianočný strom,
krok-dva a už je von.
Odíde tak, ako vietor tichý,
nik ho nepočuje, nik ho nevidí.

Ale nebojte sa,
on sa vráti v decembri,
v tie krásne vianočné dni.

Napísala Jana Opavská, 7.1

SNEHULIAK

Vločky znovu padajú,
deti sa vonku hrávajú.
Snehuliak vraví, že je tu.
Deti znovu šťastné sú.

Vonku chladno znovu je.
Matka vraví: „Ideme!“
Sneh sa topí pomaly,
míňajú sa krásne dni.

Ja vravím: „Nie, nie, nie!“
Snehuliak chce zostať ešte tu!
Tu ho už nebude,
ale znovu príde.

Napísala Michaela Hricová, 6.1

LENIVÁ LASTOVIČKA

Blížil sa koniec leta a lastovičky sa chystali na cestu na juh, okrem jednej lastovičky.

Všetky lastovičky jej hovorili, že ak neodíde, nebude dobre, ale táto bola veľmi lenivá a nechcela odísť. Už keď bol čas, aby išli na juh, upozornili lenivú lastovičku ešte raz a odišli. Lenivá lastovička ani si nepomyslela, aby odišla, kým neprišla zima. Keď pocítila, že je jej veľmi chladno a videla, že je všade sneh a mráz, uvidela, že musí ísť. Chcela letieť, ale od zimy nemohla. Zaľadovili sa jej krídla a nemohla sa prebíjať cez sneh ani pešo. Uvidela, že mala počúvať ostatné lastovičky. Lenivá lastovička nemohla ani nájsť nič, aby jedla, a po niekoľkých dňoch sa celá zamrzla a zomrela. Zamrzla sa skrz vlastnej lenivosti.

Nesmieme byť lenivý. Ak niečo môžeme urobiť dnes, máme to aj urobiť, lebo budeme mať problémy.

BÁJKA

Napísal Igor Turčan, 6.1

JEŽ A VRANA

Vrana sa vysmievala ježkovi, že má pichliače a že nevie letieť.

Kým sa vysmievala, nezbadala, že sa je blíži líška. Keď líška skočila, ježka skruteného nechtyla, ale vranu lapila a zjedla.

Netreba sa vysmievať nikomu za jeho výzor.

Napísal Dávid Molnár, 6.1

SLON A MYŠ

Bol raz jeden slon, ktorý sa nebál, a preto ho zvieratá chceli.

Raz videl jednu myš a veľmi sa ju zľakol. Myška sa len usmiala, ale iné zvieratá slona si viacej neuctievali. Myška sa zľutovala nad slonom a pomohla mu, aby sa nebál mýš. Povolala svojich kamarátov na zábavu a presvedčila slona, že myšky nie sú strašné.

Slon bol zase šťastný. Myš sa z toho veľmi tešila.

Klára Fitošová, 6.2

MÔJ DOMOV

Slovo domov znie celkom obyčajne, ale pre mňa má dôležitý význam. Stará Pazova, mesto, v ktorom žijem, je mojím domovom. Je nádherné. Do Pazovy sa rada vraciam, keď odcestujem niekam. Pazova ma čaká vždy s otvorenou náručou.

Má veľa bohatstiev, no stala by som sa asi starkou, keby o všetkých písala. Život sa v Pazove podobá životu v raji. Je tu všetko čo k životu potrebujem: rodina a priatelia.. Bez nich by som toto mesto nemohla nazvať domovom. Všetci sa v mojom meste nachádzajú. Človek ho musí navštíviť, aby pocítil čaro tohto mesta.

Môj domov sa nachádza na prekrásnej rovine, kde matka príroda svojim kúzlom všetko dala do poriadku. Vyčarovala tu rôzne druhy rastlín. A každú z tých rastlín sfarbila pestrofarebne. A vietor, čo fúka tu ako pán dirigent, vidí pohyb tých rastlín a oni hrajú nádhernú pieseň, ktorú môžete počuť jedine tu. Je jedinečné aj to, že spoločne žijeme v Starej Pazove Srbi a Slováci. Ale nie sme len v tom jedineční, ale aj podľa toho, že na našich uliciach možno vidieť aj staré mamy, ktoré chodia oblečené do nášho prekrásneho slovenského kroja.

Ja ľúbim ten kroj, preto aj tancujem vo folklóre a vždy, keď si ho oblečiem, hrdo ho nosím. Nakrajší sviatok sú Vianoce. Oslavujeme aj Veľkú noc. Vianoce niekedy bývali zasnežené a na Veľkú noc sa už prebúdza jar. Teraz je to trochu inak. Ale my vždy máme radosť z tých sviatkov. Týždeň pred Veľkou nocou je Kvetná nedeľa. Na Kvetnú nedeľu chodia paničky. S paničkami som chodila aj ja, keď som bola malá. Nosila som veniec na hlave a bola som oblečená ako nevesta v sukniach. V strede nášho mesta stojí kostol, ktorý je vybudovaný, keď prišli naši predkovia na Dolnú zem.

Som šťastná, že malý kúsok slovenskej zeme sa rozprestiera práve v Starej Pazove. Aj keď nie je najmodernejšie mesto, to je predsa len môj domov.

Alena Valentová, 1.2: Zamilovaný pár.

VÝVARNÁ TVORBA ŽIAKOV 1. STUPŇA

Skupinová tvorba žiakov od 1. do 4. ročníka.

VÝVARNÁ TVORBA ŽIAKOV 2. STUPŇA

Jana Jašová a Dejna Domoniová, 7.1

VÝTVARNÁ KOLÓNIA

Ela Balážová, 8.2

Jana Opavská, 7.1

Ela Faragová, 7.1

Autor Andrej Simendić VII2

A KAD SE TIKVA POKONDIRI ONDA...

Život je kao veliki okean. Promene u njemu dolaze poput velikih talasa, često iznenada. Mnogi ljudi se u tim promenama ne snalaze najbolje. I onda često na površinu ispliva ono najgore.

Veoma lepo je upravo to opisao Jovan Sterija Popović u svojoj komediji „Pokondirena tikva“. Kao što se more posle bure promeni, postane zamučeno, tako se i život u kući gospođe Feme posle smrti njenog muža veoma promenio.

Gospođa Fema je jako nezadovoljna sobom i svojim životom. Smatra da je za gospodstvo stvorena. Sada kada se posle smrti muža dočepala novca i moći u kući, spremna je na sve da bi to i postigla. Oblači bele haljine, zateže se miderom, ne bili izgledala mršavije, mlađe, otmenije. Ali ne menja se samo u spoljašnjem izgledu, već pokušava da prikrije svoje neobrazovanje upotrebljavajući strane reči i to veoma često nepravilno. Ne menja ona samo sebe, već sve oko sebe. Kuću je skroz preuredila. Ormane i ostale stvari je izbacila, a na zid će poređati golišave ljude, frajle - sliku svog lošeg ukusa, kojeg nije svesna. Menja i ljude oko sebe. Šegrt Jovan više nije Jovan već Hanc. Nije više šegrt, nego pedinter, odnosno sluga. A sluga mora drugačije da se oblači, u otmenom stilu. Ne brine više o kućnim poslovima već samo o gospođi. Fema želi da menja i svoju kći, za koju ona više nije majka već mamica i koju mamica više ne zove Evica već Evicken.

I ćerku tera da se drugačije oblači, da se kiti i da se ponaša po noblesu, kako joj savetuje gospođa Sara. Oterala joj je i momka, zato što je siromašan. Ne brine za njena osećanja, za njene želje. To da njena pokondirenost ili umišljenost nema granice vidi se po tome što je spremna da se odrekne svog rođenog brata, zato što je „običan“ majstor i jer ima crne ruke od posla. Spremna je da žrtvuje sve i svakog zarad „gospodskog života“. Često radi nepromišljene stvari zbog kojih njeni najbliži pate.

Kao što u moru od sastava dna, a ne od visine talasa zavisi da li će more posle bure biti zamučeno ili ne, tako će biti i kod ljudi: kakvi su u duši, takvi će biti posle promene. Femin lik može da nas nauči da su za svaku pravu vrlinu potrebni vreme, trud i strpljenje.

Napísal Milan Vrška, 4.2

Ako aj každý rok, tak aj v tomto školskom roku mali sme Detský týždeň.

My, žiaci, obliekali sme sa každý deň do obleku inej farby. Boli to farby: modrá, červená, žltá, biela a zelená. V pondelok bola výstava vecí, ktoré urobili žiaci z jesenných plodov. Ja som urobil ježka, ktorý mal na chrbte žlté listy. V piatok komisia ohodnotila tie práce. V stredu sme mali preteky rodosti. Mne sa veľmi páčilo, keď sme kreslili farebnými kriedami na školskom dvore. Na ten spôsob sme ho ozdobili.

Žiaci nižších tried mali za úlohu nakresliť obed so svojou rodinou.

Tento Detský týždeň pre mňa bol najkrajším a najvýznamnejším.

DETSKÝ TÝŽDEŇ

ZLATIBOR

Napísala Mária Havranová, 4.1

Bola som na Zlatibore šesť dní. Bolo mi pekne. V izbe som bola s Jankou a Milinou.

Každý deň Nada Pomada šla do izieb, aby nám dala známku. Potom sme šli na raňajky a hrali sme sa. Šli sme na vrch Glavudža, kde je urobený pomník padlým bojovníkom v druhej svetovej vojne. Tam sa stretávajú južný a severný vietor. Boli sme aj na trhu a mali sme aj maškarný bál. Obsadila som prvé miesto. Každý deň sme sa kízali a prechádzali sme sa. Spievali sme jednu krásnu pieseň: „Išli smo na Zlatibor, da vidimo zlatni bor. Disáčemo duboko, gledáčemo široko. Zlatibor je divan kraj, vratiću se ovde znam i to je kraj.“

Každý večer sme šli do diskotéky, v ktorej sme sa hrali a spievali. Keď prišiel deň odchodu domov, bolo mi ľúto, lebo prišiel koniec zábavy a začali sa nové záväzky v škole.

Napísala Ema Verešová, 6.2

Zlatibor je veľmi pekné pohorie a som rada, že som ho navštívila. Je tam čerstvý vzduch, ktorý je veľmi zdravý. Sú tam všelijaké cesty na lyžovanie a spúšťanie na gumách. Na Zlatibore je všade krásny pohľad. Tam mi bolo krásne. Pekne som strávila zimné prázdniny a odporúčam všetkým, aby navštívili tento krásny vrch.

Napísala Katarína Gubečková, 7.2

VLADISLAV GUBEČKA

Vladislav Gubečka je môj brat, ktorý je starší od mňa. On je žiak našej školy, 8.2 triedy. Je výborný žiak. Každého roku má aj výnimočné úspechy. Trénuje stolný tenis už päť rokov a naozaj sa mu to darí. Tohto roku získal prvú cenu na obecnej súťaži. Hrá v stolnoteniskom klube Jedinstvo Stará Pazova. Podporujú ho rodina a kamaráti. On hrá pre druhý tím a zúčastňuje sa na rôznych súťažiach. Minulého roku postúpil aj na republikovú súťaž, no tohto roku sa mu to nepodarilo.

Jeho záľubou je aj učiť sa históriu. Zúčastnil sa na súťaži, v ktorej mal napísať svoj rodokmeň. V tej práci mu pomáhal učiteľ dejepisu, Jaroslav Miklovic, a samozrejme aj rodina. Podarilo sa mu zistiť údaje o Adamovi Gubečkovi, ktorý bol z Kiškereša, a on žil koncom 17. storočia. Za rodokmeň dostal druhú cenu.

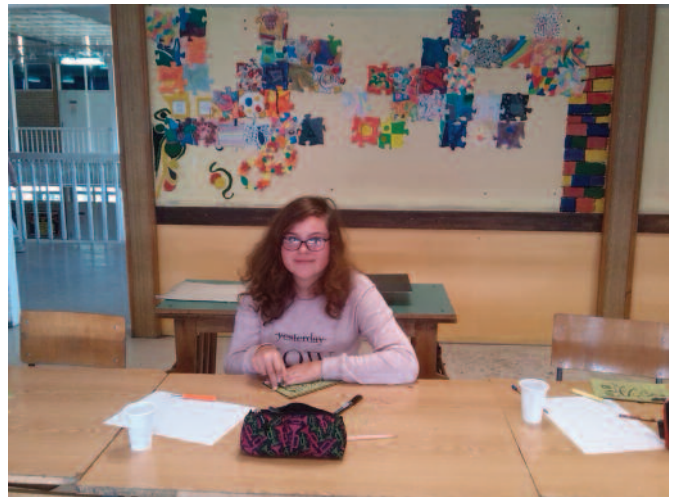
Vladislavovou záľubou je aj hudba tanec, divadlo a matematika. Taktiež má rád aj slovenský jazyk. Minulého roku získal druhú cenu na oblastnej súťaži.

On je žiakom hudobnej školy a hrá na harmonike. Hrá v školskom orchestri a v spolkovom detskom orchestri so svojou skupinou Veselí Pazovčania. Nahráli i cédečko Krčmárik maličký. Tančí aj vo folklóre. On je všestranné dieťa. Keď niečo začne robiť, urobí to dokonale.

Som pyšná na neho. Je vždy ochotný pomôcť a je skvelým bratom. Má výnimočné úspechy.

Budem sa usilovať, aby som bola tiež taká, lebo vidím, že sa to naozaj oplatí.

IX. SEMINÁR PRE ŽIAKOV ZÁKLADNÝCH ŠKÔL

Napísala Lea Kišová, 7.2

Na Základnej škole Jána Čajaka v Báčskom Petrovci sa uskutočnil deviaty žiacky seminár na tému Kalendárne zvyky a sviatky.

Na seminári boli prítomní žiaci zo slovenských základných škôl z Vojvodiny.

Potešila som sa, keď som počula, že pôjdem do Báčskeho Petrovca s Klárou Filipovou a Elou Balážovou.

Ela sa zapojila do výtvarnej skupiny a Klára a ja sme si vypočuli literárne práce našich nových kamarátov na tému Kalendárne zvyky a sviatky. Deti hlavne písali o Vianocach. Vianoce sú deťom najobľúbenejším sviatkom, lebo je vtedy rodina spolu, dostávajú darčeky a ozdobujú stromček.

Ja mám rada Vianoce, keď s mamkou ozdobujem stromček a izby. Vtedy mi ona vždy rozpráva o tých Vianocach, keď som mala tri roky a keď mi pod stromček Dedko Mráz priniesol balík s bábikou. Ráno rodičia boli prekvapení, lebo zo všetkých darčiekov ja som sa najviac tešila orechom. Smiali sa. Je to len jeden zo zaujímavých zážitkov, ktorý som mala počas Vianoc. Počúvajúc práce ostatných žiakov, naučila som sa, aké oni majú obyčaje v ich osadách. Mnohé z tých obyčajov máme aj my.

Kamarátenie na seminári neskoršie pokračovalo v spoločenských hrách. Prechádzka po Petrovci bola príjemná. Navštívili sme Gymnázium Jána Kollára, miestnosti Matice slovenskej, Múzeum vojvodinských Slovákov, v rámci ktorého je aj Galéria Zuzky Medved'ovej a najstarší dom v Báčskom Petrovci.

Tento seminár bol pre mňa veľmi zaujímavý zážitok. Mám rada takéto aktivity a kamarátenie.

MAKOVIČKA

VÝTVARNÝ TÁBOR

Napísala Dejna Domoniová, 7.1

Začiatkom septembra bola som spolu s mojimi kamarátkami Janou Jašovou a Elou Balážovou v Báčskom Petrovci na umeleckej kolónii v Základnej škole Jána Čajaka, ktorá je veľká a krásna.

Najprv sme sa spoznali s učiteľmi tej školy, ktorí nás podelili do troch skupín, do umeleckej, sochárskej a grafickej dielne. Keď už bol čas, aby sme začali s prácou, všetci začali maľovať pestré výkresy, šikovné ruky vyrezávať rôzne materiály a kreatívne ruky malých umelcov začali z obyčajného papiera robiť krásne sochy živočíchov. Čas plynul rýchlo, aj keď sme na prácu mali tri hodiny. Jane a mne sa zdalo, že sme robili pätnásť minút. Predsa sme na konci videli, že sme už všetci skončili. Pred nami stáli všetky práce malých umelcov. Každá práca bola pekná na svoj spôsob, aj tie čo robili najmladší žiaci. Veľa prác bolo odmenených, a tak i Janina a moja práca, ktorá bola odmenená tretou cenou. Bol to náš malý levík. Ela Balážová taktiež dostala tretiu cenu.

Keď sme dostali odmeny, spoznali sme nových kamarátov a to nám skrátilo ten krásny deň. Po skončení podujatia, šli sme domov s ešte jednou krásnou spomienkou, ktorú si budeme navždy pamätať.

Tento deň mi zostane v pamäti, pretože sme sa pri práci smiali, zabávali, kreslili a vytvorili jedno umelecké dielo, sochu malého levíka, ktorá v tej škole zostala ako spomienka na našu prácu.

Napísala Michaela Hricová, 6.1

MEDZINÁRODNÝ LETNÝ TÁBOR NA SLOVENSKU

Napísal Dário Mend'an, 5. 1

ORAVA

Tohto leta sme šli na letný tábor na Slovensko. Hotel sa volal Smrečina.

Šli sme autobusom. Boli sme spolu moji kamaráti a rovesníci z Erdevíku. Smiali sme sa a kamarátili. Cestovali sme sedemnást' hodín, ale mi nebolo nudno, lebo sme v autobuse mali dobrú zábavu. Keď sme prišli do hotelu, osprchovali sme sa, večerali sme a šli sme spať. Každý deň nás zobúdzali piesňou Koho ľúbim a mali sme rôzne aktivity.

Páčila sa mi ranná rozcvička a najkrajšia aktivita mi bola Olympiáda. Triaľali sme strelou do cieľu, loptičkami do fl'ašiek, prenášali sme vodu a hrali sme rôzne iné hry.

Tento tábor mi navždy zostane v pamäti, lebo som spoznal nových kamarátov. Najlepší kamarát mi bol

BANSKÁ BYSTRICA

Žiaci našej školy šli do Banskej Bystrice na letný tábor mladých výskumníkov.

V Banskej Bystrici boli sme ubytovaní v internáte. Organizátor tábora bolo Metodické centrum UMB pre zahraničných Slovákov. Okrem nás, žiakov zo Srbska, boli tu aj deti z Chorvátska, Maďarska, Poľska a Rumunska. Tu nám boli zaplánované rôzne aktivity. Boli sme rozdelení do skupín. V každej skupine žiaci boli vymiešaní, aby sme spoznali aj Slovákov, ktorí žijú v iných štátoch. Medzi sebou sme súťažili v rôznych hrách.

Chodili sme na prechádzky, alebo sme autobusom cestovali vidieť rôzne zaujímavé mestá. Na ten spôsob sme spoznali center Banskej Bystrice a jej okolie, dedinku Vlkolinec, drevený kostol v Hronseku, baňu v Banskej Štiavnici. Tiež sme mali možnosť dozvedieť sa niečo aj o rezerváte Polarka, a spoznať sa s rastlinami a živočíchmi toho kraja. Jeden deň prišiel nám aj majster, ktorý robí fujary. On nám ukázal ako sa robia fujary a rôzne iné píšťalky, a tiež nám aj hral na nej. Na mňa najviac dojem zanechala jazda lanovkou na Novú Hoľu. Bol to krásny zážitok. Všade vokol nás bola prekrásna príroda a čistý vzduch.

Počas celého pobytu, našou úlohou bolo precvičovať slovenčinu, spoznať lokálnu prírodu a lokality, kamarátiť sa a zabávať. Na konci mali sme úlohu prezentovať našu Starú Pazovu, ako slovenskú osadu v Srbsku, a vysvetliť, ako si mi zachováame slovenský jazyk, slovenskú kultúru a našu tradíciu.

Keď sa tábor zakončil, museli sme ísť domov, a to sme urobili s peknými pamiatkami a bohatší o niekoľko nových kamarátov.

Napísala Mia Verešová, 7.2

BRATISLAVA

Bratislava je moje obľúbené miesto, zvlášť na Vianoce. Všade sú ozdoby, všetko svieti, a všetko ovláda pozitívnu energiou. Moja kamarátka, Alenka Lakatošová, a ja sme mali príležitosť vidieť, ako sa tam ľudia chystajú na Vianoce a Nový rok.

Boli to štyri najlepšie dni v mojom živote. Keď sme prišli do Bratislavy, pozerali sme ako je všetko ozdobené, a razom sme sa dobre cítili. Druhý deň sme išli na Vianočné trhy. Bolo nám chladno, ale tá vôňa sladkých koláčov, dobrej polievky a všelijakých teplých čajov, dobrá nálada a piesne, ktoré deti spievali, mi umožnili, aby som na tú zimu zabudla, a cítila som sa dobre. Bratislava je červenej farby, akoby vlastne ľudia jej dávali tú pozitívnu energiou. Všetky tie svetielka, vône boli červenej farby, a robili Bratislavu čarodejnou. Aj keď nebo nebolo najjasnejšie, všetci sa cítili krásne a mali sme krásne zážitky. V ten deň prišiel do hotelu aj kúzelník. Vtedy som si uvedomila, že je Bratislava čarodejná. Nebolo to skrz trikov, ktoré kúzelník robil, ale ten smiech a dobrá nálada, ktorú sme všetci spolu robili. Páčilo sa mi, ako sa ľudia na Slovensku zabávajú na Vianoce, ako sú všetci spolu, aj keď tam bolo veľa detí z iných štátov a nikto nikoho nepoznal, správali sme sa ako celá rodina. Najviac tú červenú farbu tvorí láska, ktorú všetci ľudia na Slovensku tvoria. Ten sneh, ktorý bol ako veľká prikrývka, ktorá pokryla celé mesto. Boli sme aj na známom Bratislavskom hrade, ktorý mal pohľad na celú Bratislavu. Bratislavský hrad sa mi najviac páčil, lebo som sa cítila, ako keby som letela. Ten vietor vo vlasoch, čistý a ostrý vzduch, a samozrejme aj ohromný hrad za mnou, mi umožnili, aby som sa cítila výnimočne. Prišiel aj deň, aby sme išli domov. To bol jediný moment, keď som pocítila smútok, kým sme boli na Slovensku.

Nazdám sa, že budem mať ešte veľa príležitostí byť na Slovensku na Vianoce, lebo by som ešte raz chcela pocítiť ten čarodejný, vianočný, červený pocit, ktorý u mňa len Bratislava môže vyvolať.

Napísala Jana Jašová, 7.1

HRONEC

Dňa 10. septembra šli na Slovensko šiestaci, siedmci a ôsmaci. Vyštartovali sme v ranných hodinách.

Mesto, do ktorého sme šli, sa volá Hronec. Keď sme prišli do nášho hotelu, najprv sme vošli do izieb a neskoršie sme mali aj obed. Už prvý deň sme sa skamarátili s deťmi z Maďarska, zo Sarvašu a Budapešti. Každé ráno sme sa stretávali s nimi na raňajkoch, a potom sme sa kamarátili celý deň. Nemohla som si predtaviť jeden deň bez nich, bolo by nam veľmi nudno. Každý deň sme mali veľmi zaujímavé športové aktivity. Moja najobľúbenejšia aktivita bola, keď nám dali mapu, vonku hľadať papieriky a skladať slová. Keď sme to skončili, boli sme veľmi unavení. Tiež mi bola zaujímavá aj lukostrelba. Nebolo ľahké triafat'. Každý deň sme mali po štyri vyučujúce hodiny s učiteľmi. Moje najobľúbenejšie hodiny boli s pánom učiteľom Tonom. Na jeho hodinách sme spievali a kreslili. Vymyslel veľmi peknú hymnu toho tábora, ktorú sme zaspievali posledný deň. Najkrajšie zážitky som strávila v rozprávkovej dedinke Habakuky, kde nám zahrli tri divadielka. Ešte jeden krásny zážitok som mala, keď sme šli na lanovku. Pohľad bol krásny. Týždeň mi rýchlo ubehol a prišiel aj ten deň, keď sme sa lúčili s kamarátmi.

Tieto krásne zážitky si budem navždy pamätať a nazdám sa, že sa znovu stretneme s našimi kamarátmi.

Napísala Ela Balážová, 8.1

MATURITNÁ EXKURZIA

Žiaci ôsmeho ročníka ZŠ hrdinu Janka Čmelíka trojdňový maturitný výlet strávili v krásnom východnom Srbsku.

Navštívili sme mnohé pamiatky tohto regiónu, ako napríklad archeologické lokality: Lepenski Vir, Viminácium, Felix Romuliana a okrem toho sme navštívili aj Rajkovu jaskyňu, Smederevskú pevnosť, Golubac a hydroelektrárňu Đerdap.

Mali sme možnosť vidieť, kde je Dunaj najširší a najužší. Hoci bolo zamračené a daždivé počasie, neznemožnilo nás to vidieť krásu našej krajiny. Ale výlet by nebol taký zvláštny, keby nebolo kamarátenia, smiechu, spevu, tanca na diskotéke, ako i v izbách. Mali sme relaxáciu v krásnom bazéne. Naše triedne učiteľky, Libuša Simendićová a Anna Hricová, boli veľmi ochotné vyjsť nám v ústrety a splniť každé naše želanie tak, aby nám naša absolventská exkurzia zostala v peknej pamäti, pretože je toto posledná exkurzia s našimi rovesníkmi zo základnej školy.

Neodmysliteľnou súčasťou výletu bol akordeón, ktorý tradične vždy nosíme s nami. Ale tohto roku sa k nášmu malému orchestru pripojila aj píšťaľa, na ktorej hral náš sprievodca Pavle.

Bolo nám veľmi pekne a myslím si, že tieto krásne spomienky nebudú blednúť hoci na nás čakajú nové dobrodružstvá s novými tvármi.

Vďaka všetkým, najmä našim triednym učiteľkám, ktoré boli s nami aj v tomto dobrodružstve a obohatili nás o nové poznatky, skúsenosti a pekné chvíle.

ČÍM BUDEŠ?

Napísala Ivona Katičová, 8.2

Dňa 22.10.2017 žiaci ôsmeho ročníka ZŠ h. Janka Čmelíka spolu so svojimi triednymi učiteľmi a riaditeľom školy navštívili vojenskú bázú v Banovciach.

Tam ich privítal major Perica Krbavac, ktorý im predstavil povolanie vojaka. Vyrozprával im o práci, ktorú oni tam robia a o škole, do ktorej chodili. Tiež im hovoril aj o vojenskom gymnáziu aj o tom, čo je potrebné pre zápis do takej školy. Žiakov informovali aj so zariadením, ktoré sa tam používa. Mali príležitosť vidieť a tiež aj počúť niečo o radare.

Na konci tohto kamarátenia sme sa fotografovali a toto miesto sme opustili s novými vedomosťami a niektorí aj motivovaní, aby o niekoľko rokov oni boli tí, ktorí budú robiť také roboty a pomáhať Srbsku.

Napísala Sandra Opavská, 8.1

REGIONÁLNY VEĽTRH HOSPODÁRTVA

Tradične ôsmaci so svojimi triednymi učiteľmi a riaditeľom školy navštevujú regionálny veľtrh hospodárstva, ktorý sa v tomto roku konal v komplexe Pazovských bazénov 5. a 6. októbra. Na udalosti sa zúčastnilo viac ako 150 vystavovateľov zo Srbska a okolitých krajín s niekoľkými tisíckami svojich produktov.

Pre návštevníkov veľtrhu miestna samospráva poskytla každú hodinu bezplatnú autobusovú dopravu a pracovná doba veľtrhu bola od 10 do 19 hodín.

Doterajšia prax ukázala, že takéto veľtrhy sú dobrým spôsobom pre potenciálne zamestnanie.

Študenti, rovnako ako všetci návštevníci, boli pohostení s množstvom jedál a nápojov. Všetci boli veľmi pohostinní a radi sa s nami rozprávali o najdôležitejších stránkach súvisiacich s ich firmou, alebo o remeslách.

Študenti technickej školy okrem toho, že nám porozprávali o svojej škole, poskytli nám aj letáky, ktoré nám môžu pomôcť pri výbere školy, a okrem toho nám aj ponúkli zábavu. Umožnili nám vidieť, ako to vyzerá, keď sa človek opije. Dali nám okuliare, cez ktoré bolo vidieť všetko dvojité.

Zistili sme, že najväčší záujem na trhu sú remeslá, ako mäsiari, krajčíri, zvárači, pre ktoré na druhej strane je nedostatok odborných škôl, a preto nie sú v zozname. Hovorili tiež o svojej škole aj predstavitelia ekonomickej a obchodnej školy.

Tento veľtrh pomohol mnohým žiakom, ktorí sa ešte nerozhodli o strednej škole.

Všetkým sa nám páčila návšteva veľtrhu a pohostinnosť hostiteľov. Zvlášť zaujímavá pre nás bolo na stánku Mediusa, kde sme mali možnosť ochutnať ich skvelé produkty, ale tiež sme mali tú česť sa stretnúť a porozprávať sa s majiteľom tejto firmy a to sme aj zvečnili skupinovú fotografiou.

REDAKTORKY ČASOPISU OÁZA

Ela Faragová, Kristína Víziová a
Mia Verešová.

Jana Opavská, Ela Faragová,
Jana Jašová, Aňa Gubečková
a Ilona Valentová.

Andrea Opavská, Ema Verešová, Emília
Faragová a Klára Fitošová.

V š. r. 2017/2018 v redakcii časopisu Oáza pracujú žiaci šiesteho a siedmeho ročníka pod vedením pani učiteľky Jarmilky Dolinajovej.

Stretávame sa stredou a v učebni na počítačoch vytvárame články, na internete hľadáme zaujímavé príspevky a pekne nám je.

Chceme sa poďakovať pánovi riaditeľovi Jankovi Havranovi za to, že nám umožnil využívať pri tvorbe časopisu Oáza počítače a školský fotoaparát, a pani učiteľkám, ktoré s nami spolupracujú. Naša práca tým sa uľahčila.

Jana Kováčová, Emília
Faragová, Klára Fitošová,
Ema Balážová a Helena
Žigová.

POUČKY ZO SLOVENČINY

NIE „BYŤ NA TELEFÓNE“, ALE BYŤ PRI TELEFÓNE

A: Haló, kníhkupectvo?

B: Áno, tu je predajné oddelenie. Čo si želáte?

A: Môžem hovoriť s Emou?

B: Počkajte, hneď ju zavolám k telefónu. Čo mám povedať, kto je pri telefóne?

A: Janko je na telefóne.

B: Vy sa nachádzate na telefóne?

A: Prepáčte, nerozumiem Vašu otázku.

B: V slovenčine môže byť iba mucha na telefóne, ale ak ide o osobu, tá po slovensky, nemôže byť na telefóne, ale pri telefóne.

A: Tak teraz to už budem vedieť.

ZAPAMÄTAJTE SI

Spojenie „byť na telefóne“ je doslovne prekladom srbského spojenia *biti na telefonu*.

Po slovensky sa hovorí *byť pri telefóne*, opytujeme sa *Kto je pri telefóne?*

Keď máme požiadať niekoho, aby nám sprostredkoval kontakt s druhou osobou, po slovensky povieme takto: *Zavolaj mi Emu k telefónu.*

PRE NAJMLADŠÍCH

HÁDANKA

Prišiel k nám hosť,
spravil nám most
bez sekery, bez dláta,
a predsa mocný dosť.
Kto je to?

VEDELI STE, ŽE...

Len 1% ľudí na svete môže písať
aj pravou aj ľavou rukou.

V Kanade sa nachádza viac jazier,
než vo všetkých štátoch na svete.

Paradajka obsahuje 93% vody.

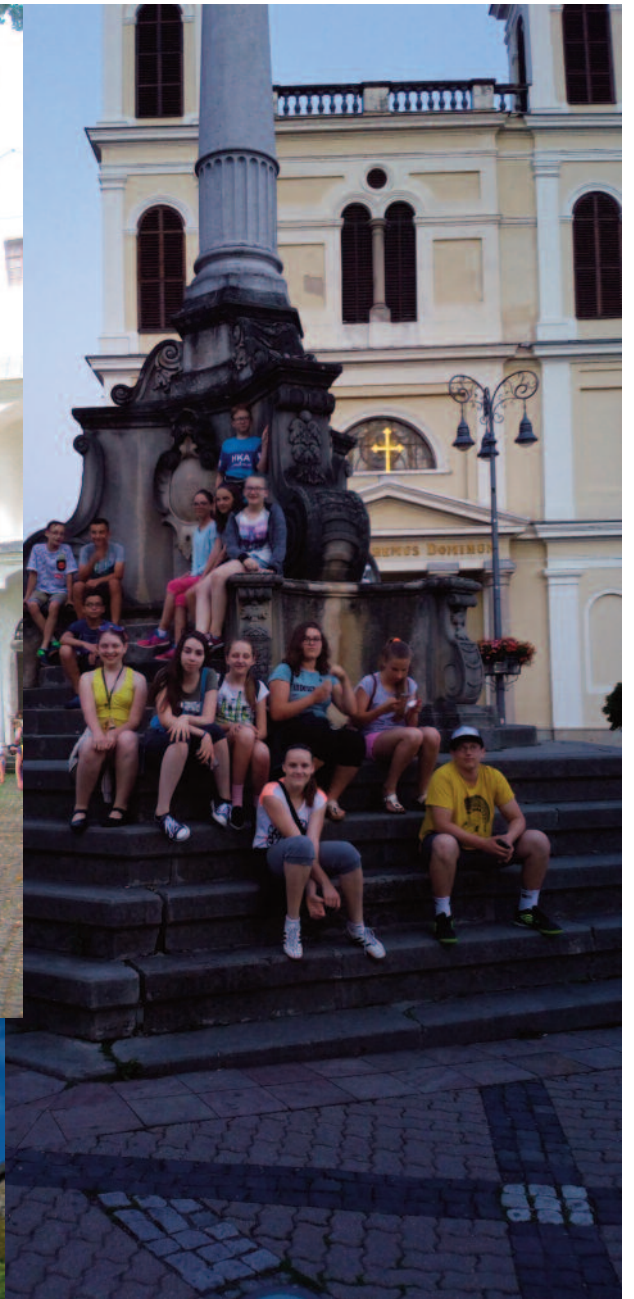
POVEDZ RÝCHLO

A tie vrabce z toho trnia,
štrng-brng do trnia.

Naše húsatá sa všetky cez priekopu
poprekoprcovali.

Jana Opavská, Ela Faragová,
Aňa Gubečková a Katka
Gubečková, 7. ročník

SLOVENSKO

AKTIVITY V PRIEBEHU PRVÉHO POLROKA 2017/2018

ZÁKLADY BEZPEČNOSTI DETÍ
V ZÁKLADNÝCH ŠKOLÁCH

OSLAVA OSLOBODENIA STAREJ
PAZOVI V DRUHEJ SVETOVEJ
VOJNE

NAŠ TÍM OBSADIL 2. MIESTO
NA OBECNEJ SÚŤAŽI V
HÁDZANEJ

ÔSMACI NA VEĽTRHU HOSPODÁRSTVA
V NOVEJ PAZOVE

BEH RADOSTI V RÁMCI
DETSKÉHO TÝŽDŇA